

MALI GUŠČARI

Mislite li da se samo koprave mogu rasti? U knjizi ste.
I guske se mogu rasti. Ovo je priča o guščarima.

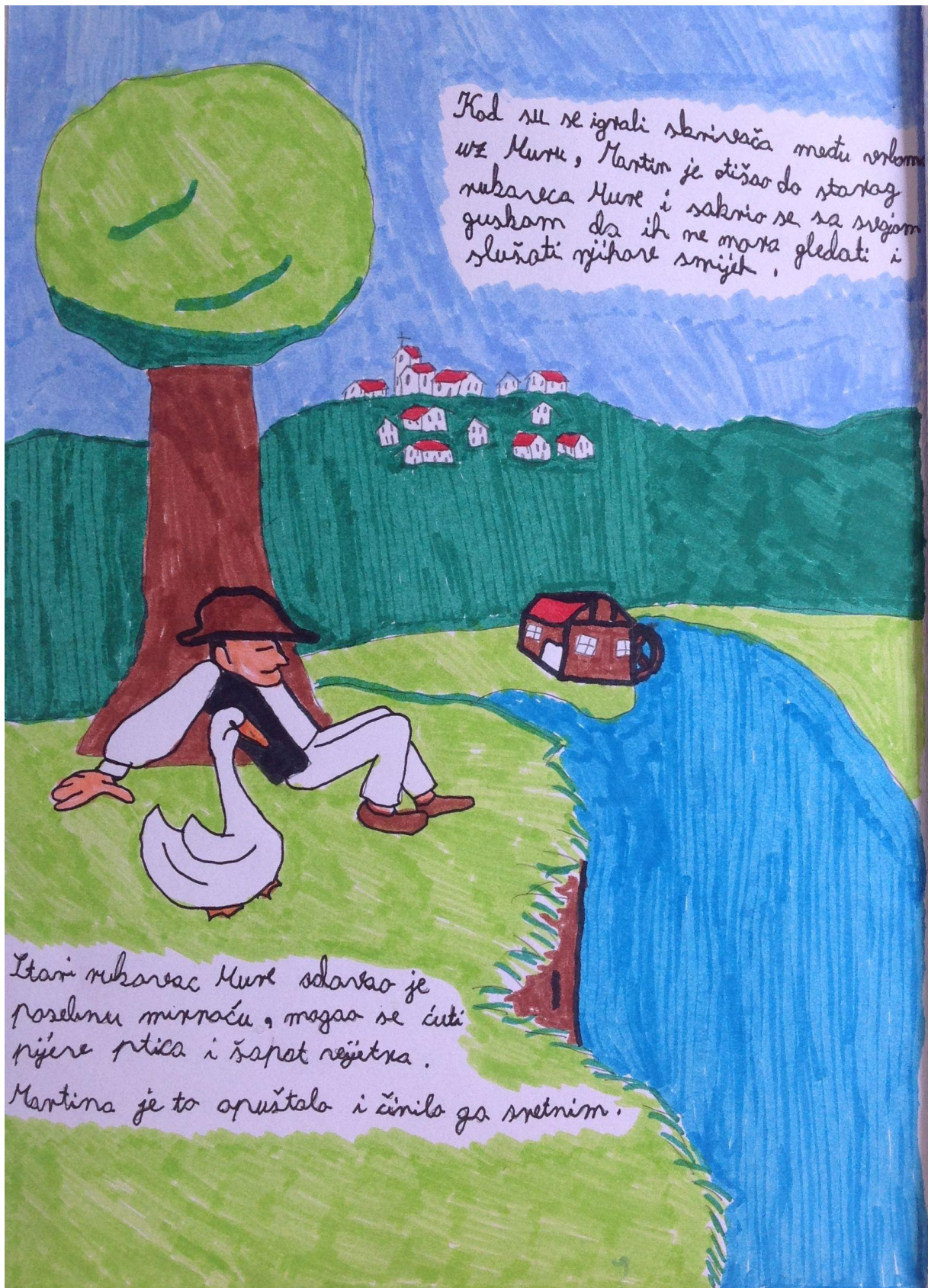
Marko je imao dvanaest gusaka,
Marijo tri, a Pero čak petnaest.

Mali Martin imao je svega
jednu gusku. Bio je tužan
i sjedio je na obližnjem
kameni. Martin je bio
sivamašan, djeca su

mu se rugala zbog toga,
a duboko u srcu, on
im je praštao i volio ih.

Kod su se igrali skrivača među vrbovima
uz Muru, Martin je stišao do starih
rukavaca Mure i sakrio se sa svojim
guskom da ih ne mora gledati i
slušati njihove smijeh.

Stari rukavac Mure odavno je
poselnu mirnoću, mogao se čuti
pijere ptica i šapat vjetrova.
Martina je to opuštalo i činilo ga sretnim.

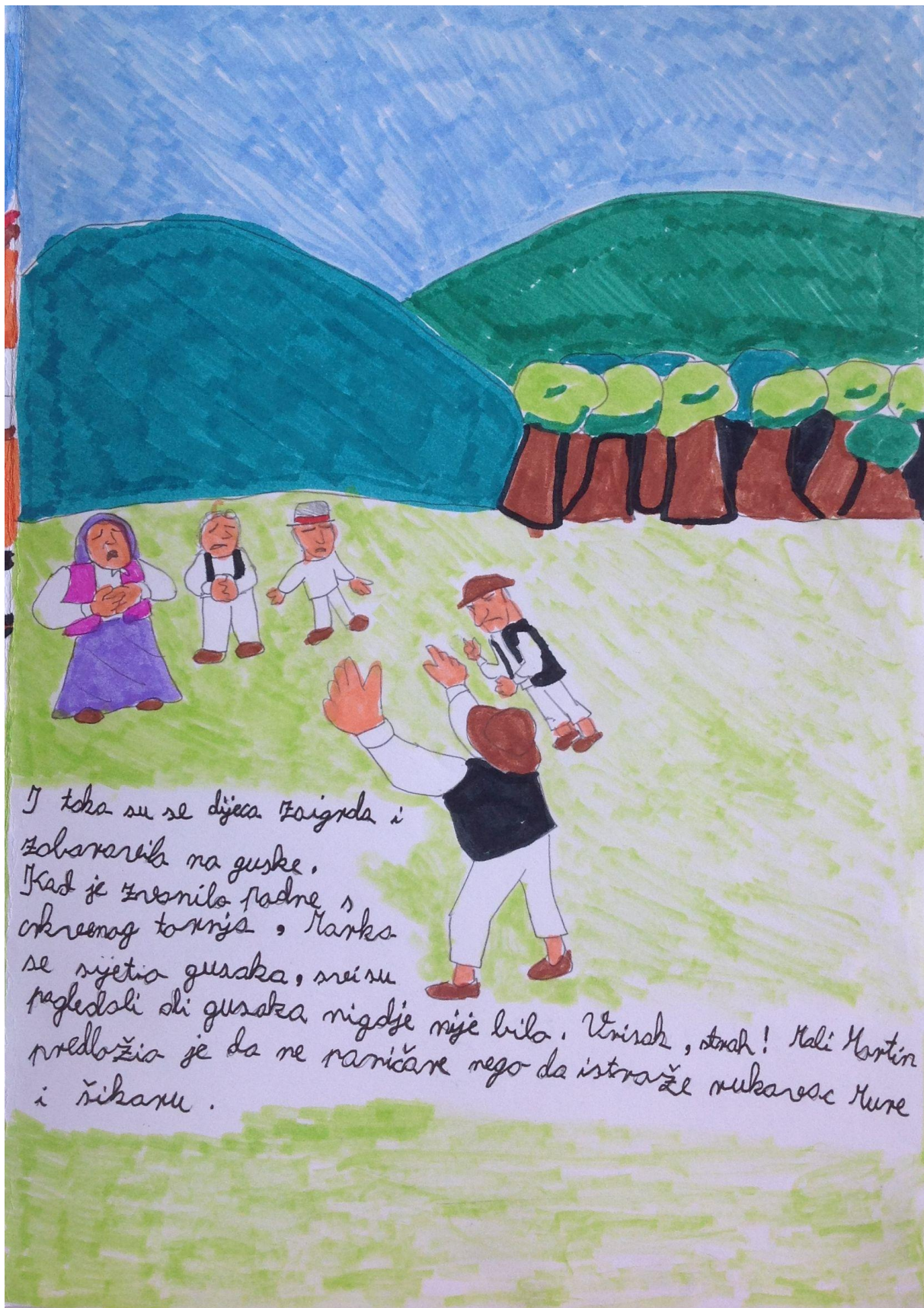
Martin je tako sjedio uz Muru i sluškivao prirodu kad je
najednom nešto pljunulo u reku. Martin se iznenadio.
Šta bi to moglo biti, ustao je i vidi dječje ispružene ruke
kako reire iz vode. Martin nije puna razmišljao, skočio je
u reku i spasio Mariju koja se utopjela. Dotrčali su Marko i
Lena i vidjeli da su pagnjehili u rezi Martina. Od tog dana
djeca su posla guške uz Muru i igrala se.

Freiždanje je bio znak da treba krenuti, Marko je žirio
na najvišem dijelu ulice i on je prvi zazneirđao,
kad su to čuli ostali već su stajali kraj plata sa svojim
guskama. Pijerbli su po ulici i išli do Mure.

Putem su sreli ribiče koji su se pohvalili ulovom. Jedan
je ulovio ogromnog šarana. Djeva su šakutajući došla do
mlina i tamo se kaigrala. Marko se prareio da reozi, Marija
je sjedila i uživala, Pera je glumio da melje brašno, a
Martin je bio seljak koji je donio pšenicu u mlin.

U toka su se djeca Faigra i
Zohararika na guske.
Kad je zvesnilo padne s
okrenog tornisa, Marko
se njetio gusaka, ne su
pogledali da gusaka nigdje nije bilo. Utisak, strah! Mali Martin
predložio je da ne raničare nego da istraže mukarosa Mure
i šikaru.

I aca bi prica imala tužan kraj da nije jedan zaštitar privode obilazio teren i našao guske koje su se izgubile. Guske djeca koja i njemu pomožu neskladneno su u poslu jer žive u rijeku Kurmu i poze da se nešto loše ne dogodi.

Mali guščari pasli su tako i dalje sveje guske sve dok nisu malo narasli, a onda bi ih zamijenili stariji i mlađi braća.

I tako bi bilo to sve do danas kad bi ljudi imali još gusaka. Danas guske pasu u strazišnjem djelu dvorišta u nekoliko kuća koje ih još danas imaju.

U sjetom se svega prisjetilo moja baka.

Ja sam Josip Borda

OŠ. Iveti Martin na Muri

Moj hobi je sviranje, sviram tamburicu i harmoniku.

U pisanju priče pomogle su mi učiteljice
Anđelka Klemenčić i Ana Ipoljčić.